

מי שהה השור במשור האוצר והאהיא לשיקח התכנית הכלכלית, רק מותוקף היוו בן לעהה העבודה, הצעמתה הרטה. לבא, שנשו פנשו הוא היפוך של המורקאייה. לבא, שנשו פנשו הוא היפוך של חזק קישוט. על פי הקראייה המקרבלת, מסמל נשוא הכלים השמנמן, חז בתכונתי הפייזות חז באלו העמוד על שתו גלים אינטנה ולבו מלא חיבה לאדם באשר הוא. על כן מעדיר הוא את המשא ומתן על צחצוח החובות. אלום על פי הקראייה האלטרנטיבית אותה אני מציע, גם שנשו פנשו, הארצי כל כך, חף מכל אופטימיזם אנושי ממש כאחינו. שנשו פנשו איינו אלא יתחנן עומווי המבוקש להפיק לעצמו חז קסן על חשבון עולם העועעים של אדוני, מנצל הזרמנויות סודתי, חנפנ' נטול כל ירושה המטוגן לשקר ותזוזיך שלול' לבא להניד עפקה.

תעהובת גודטסקית זו של פסימיים מטפייז ("יצד לב האדם רע מעמידו") וערמוניות תחבלנית היא אפוא החומר ממנה עשוות שתי התבניות הכלכליות האחווניות. אין די בערמוניות ה"מעשית" של פקידי האוצר. תכנית כלכלית מן הסוג הזה מבוססת על פילוסופיה שקונה שביתה במוחותיהם של בני האדם: פילוסופיה פלטיסטית קודדת וחדרנית ביחסה לטבעו של האדם. המהשכה ההייפר-liberalית מן הנוסח הקודד של נתניהו מניהה שההומינים הם בורדים, עצילים ומושחתים. על כן, כל ניסיון של המוסדות הציוריים והפליטיים הנבראים להתעורר במעשה הכלכליה הוא מושך בדוק לכישלון. לפי השקפה זו, רק החיים הנמרץ ניחן ביכולת להתחער ולהשפשע על משוגעים. לעומת, על פי חז קישוט, הוא מקום מאיים למרי, הכל משום שבני האדם גגומים מטבעם.

בימים הראשונים להציג התכנית הכלכלית של נתניהו, בשנות הכספים הקודמות, התגלו גם המסתורם שבמעריציו כקעוי אמונה ופקפקו בסגולתו להעבר תוכנית מהriqueת לכת שכזו.

להציג את טחנות הרוח

שר האוצר בנימין נתניהו חזק-קישוט מודרני ואפקטיבי במידה מסוכנת...

:: משה אלחנתי

נצחון של חז קישוט-נתניהו על טחנות הרוח מזמן אותו להרהר מחדש אוחת השימוש השגור במושג 'חז קישוט', לשאול האם אכן ראוי גיבוב של טרונות שישמש אבטיפוס וכי מי רצה לאנשים ישרי דרך ובעל-חזון, שמא חז קישוט אם לא שמי דרכם אלא שונא-אדם רודף שדים?

ואם פוליטיקאי ערמוני דגם נתניהו זכה להיקרא חז קישוט, אין פלא שעמד, באותה עת,ומייה לעצמו 'נסחו פנשו' משלו: מאיר שטרית מי שהיה השר במשור האוצר ואחראי לשיקח התכנית הכלכלית, רק מותוקף הדוגמת נתניהו זכה להיקרא חז קישוט, אין פלא שעמד באותה עת, ומיה לעצמו 'נסחו פנשו' משלו: מאיר שטרית היהו בן לעהה המורקאייה.

הנה, בימים אלה, כשהועבר נתניהו לשלב השני של תוכניתו, מתבדר כי כל המספרים למפרע לא הערכו נכחה את חולשתם של הנסיבות המתגדים לתכנית. בעניין זה התגלתה נתניהו חז קישוט מפוכה מאד. נצחוו של חז קישוט-נתניהו על טחנות הרוח מזמן אוונו להדרר מחדש את השימוש השגור במושג 'חז קישוט', לשאול האם אכן ראוי גיבוב של טרונות שישרי דרך ובעל-חזון. שמא חז קישוט אינו אלא שונא-אדם רודף שדים? אני מבקש להציג קריאה בלתי שגרתית ב'חז קישוט איש לנשנה'. על פי קריאה זו צריך לדאות את חז קישוט כאדם קודד ופסימי. מחבר באיש החש מאים תמידת. מנעה אותו חז קישוט קיימית, שהוחפת אליו לדאות בני אדם תמים סוציאבים פוטנציאליים. בכל אדם יכול להסתתר אובייבים מאיים, ואפייל טחנות הרוח האורחות, אשר בהתמדה, בשלה ובסבלנות גורשות את יбел' הדגן ועשויות מלאתן נאמנה, מותקפות בעוית משוגעים. לעומת, על פי חז קישוט, הוא מקום מאיים למרי, הכל משום שבני האדם גגומים מטבעם.

אם פוליטיקאי ערמוני דגם נתניהו זכה להיקרא חז קישוט, אין פלא שעמד באותה עת, ומיה לעצמו 'נסחו פנשו' משלו: מאיר שטרית,

היום משלול לאביר השועט
קדימה כשהוא מונע
בתערובת של חלומות
ומביביות, וכותזאה מכך
סוחף אחריו את כל השאה
זה הכהן לטענו שבעת בונטול
עולם הכלכלת טעם שהוא נלחם
באומץ בן בכוחות חינוכים
ככוחות הטבע הכלכליים ווון
באיבים מבית.

באوها רוח תמה אחד הרירים
בממשלתו של אייזנהור בשנות
ה-1954, לאחר שקרה את 'הזקן
והים' של המיגנוו: 'קשה לי
להבין כיצד אפשר למצאו
עניין בזקן פלון, אשר התגלה
לא-ייזלך'.

פה אין להטעurb בשיקול האוצר כשה הוא מבקש
לקצץ בנסיבות הokane. מחרה, כי הכלכליים
הכלכליים הגם מצא לו פינה חמה גם בעבודותיהם
של שופט בית המשפט העליון. באורה רוח
המה אחד הרירים בממשלה של אייזנהור בשנות
ה-1954, לאחר שקרה את 'הזקן והים' של המיגנוו:
'קשה לי להבין כיצד אפשר למצאו עניין בזקן
פלון, אשר התגלה לא-ייזלך'. את מה שראה
המיגנוו ניצחון המובהק ביותר של הרוח על
החוואר, ראה אותו שר נשכח בគישל הרפובליקני
כשלומייאליות כלכלית גמורה.

במשך שנים אחדות מבקשים פוליטיים
שמרנאים, כרונאל ריינן ומגרט האציג'
ושכפליהם העכשוויים דוגמת בנימין נתניהו,
לזהרים בנסיבות את הפסים האנטי-
הויאנגייסטי של הכללה הליברטית מן המאות
ה-18 וה-19. הם מבקשים למחוק ולהעביר מן
העולם את הרגשות ההומניסטיים חסרי התקדים
של השינה הסוציאל-דמוקרטי, והשוב מכך
להשכיח את מסדר האופטימי והמקופל בתפיסה
עלם זו. **כשיטה סוציאל-כלכלית**, הסוציאאל-
דמוקרטיה כיוונה פניה אל המיליאנים הרבים,
שבחו מרצונים ומדעתם להתרחק מאותה חוויה
של היום, המcala את כל עותויי מבאקי כה
ובודיפה אין ספיטה אחר המונע, לדגונים אלה
סיפקה הrogramma הסוציאאל-דמוקרטית בטחן
תשסוקתי ופנסוני, שעל בסיסו יכולם היו
לחקיר את חייהם למטרות אחרות מגירות-
חוויים: לפיתוח עצמי, משפחתי וקהילתי.
במקום העמלה העולם העולם כולה על האינטראול
האגואיאטי, השינה הסוציאאל-דמוקרטיה הציבה
את הסolidarיות מכשיך הכרחי, את הנאה
החברתית כדי קיבוצי ואת מדינת הרוחה
כמידים מתוד לחשגת כל אלה. ניגוד גמור
לתקונותיה הקוזדים של הכללה הליברטית,
מודרך כאן בשיטה המושתת באמות ובתמים על
ראית עולם אופטימית ומופחת, שאינה ראה
בהכרח את יציר לב האדם כרע מנעוורי, אינה מזהה
אוביים ודעות בכל פניה, והשוב מכל: מסורת
עקרונית לאות את העולם אך ורק כזיהת מאבק
מתודת בין אינטראולים מתחרים.

אם המנגנונים של מדינת הרוחה משוללים
לתוכנות רוח, הרי אנחנו כלו מושלים לאיכרים
שאית וקמוך לחם חוקם מייצרות הטוחנות הללו.
בנימין נתניהו מוביל מושך האוצר סיירות
מושבות של חז-קישוטים נלחבים, במשמעות
הטוחנות. אוחזים מזונב עבר-רב של שנים-
פנסום, המוקומים להפיק וחווים קלים מן החורבן.
אם לא נעצור אותם בזמנם, תיוסנה טחנות הרוח
אתהונות, וכלו נשאר בILI לחם לאכל...

הטבע' המכללים זהן באיבים מבית, ככלומר
בஹמי העומדים העצלים והמותשלים, ובנכנים
חסרי המצחן המאכלסים את המgor' הציבורי,
בני-האדם הם רעים, אבל היום הפרט' הוא טוב.
שם מבטחם ביום הפרט' הוא יצליח מערב,
הוא יבנה לנו כאן לכלה לתפאות חבבה
لتפאות....

אלא שבשנים האחרונות מתרבה, כי יותר משמשיע
הפרט' הוא בן דמות האביר, הוא בן דמותו של
סנשו פנסו והתבבול' התאכ' הבצע. יותר משמשיע
אותו רצון העשיה (והווז הסבי' העולה ממנה),
מניעים אותו המבדת, רגשות גראלה ויצר תחרות
גס גולמי. אוטס הכללה הליברטית מציר לנו
עולם מונוכ, שבו לכל אדם מוחר' והכסף ענה
את הכל. הנה כאן מונחת, אם מרצגו, תמצית
הפסים כולה: לכל אדם מוצמד Tag של מחיר,
העבודה והעשיה כשלעצמו אין יעד, אין בהן
משמעות רעיונית כזו מטפת את האמונה הכתבת,
כי העלם החברתי, הכללי הפוליטי, הוא שדה
התגששות אותו שודדים רק הראים, עלם
שכלו אינטראולים אגאיסטי, שבו הצלחות
של הפרט, הניתנת למיריה במושגים של כסף,
משמשת אף כעדות ליתרונות סגולותיו. בשל כך
אפיו הקמפני המגוחך של שי אריסטן, שהציג
לעם ישואל להביט פנימה ולוחש את משמעות
ההרים (גם אם הבהיר קצת מלקורת), וזה להבטים
ויחצנים וזרים שיתיצבו לצידיו וימליצו לנו שלא
לפקפק בסגולותיה הרוחניות של בעלת נון

ההפטרת הגוזלה בתחולות ישואל).
הכללה ההייפר-ливרטית מבוססת, בזומה לראיית
העולם הקוזות של חזן קישוט, על התנהנה העגומה
כי בני האם פגומים מטעם. אבידי הכללה
הlivret' טענו תמיד כי במצבם הטבעי
כל בני אדם הם עצלים, פסיביים, נצלניים
ואגאיסטיים. רק העבודה שהוואלים הוא זיהה
למלמות קיום מתודת יש בה כדי לנצח אותם
לפעלה יצירתי. על כן: קוץ להם בנסיבותיהם והם
כבר יוזו לעבדו! חסל את תשלומי העבודה והם
יצאו לעבד אפיו בחקלאות. שוויר את המון
מודרניים צרים פיזיולוגיים, ורק הרעב יכול לעודדו
לפעלה ולעבודה יצירתי. דודוינז חבורתי זה
הכתב במאה חמישים השנים האחרונות תפיסה
מכניסית ופשטנית להפליא, לפיה האוחדים
שאים מקיים את הפהזקיטיות בכל מחיר
ואינם מעלים את האנוכיות הכללית למלמות
חבה אוחזות, סופם שייהיו בתנאים המעדיפים
שלד במקום שכר עבדה. רק כך ניתן למשל
להבין את ההחלטה האחורנית של בג"ץ, על

משה אלחנני הוא
חקטורט להיסטוריה
באוניברסיטת תל-
אביב. עבדות החקיטות
שלו עוסקת באופנים
של פנאי אקטיבי ויצרני
שרוחו בקשר למעמדת
העובדיםanganlia
האמצע-ויקטוריאנית

terz@zahav.net.il